

Villa-, grupp- och radhusbebyggelse 1960-1970-tal

Detta är ett informationsblad om den del av Lomma kommuns villa-, grupp- och radhusbebyggelse som är uppförd under 1960- och 70-talen. Bladet berättar om bebyggelsens utbredning, i vilket historiskt sammanhang denna bebyggelse har kommit till och vad som karaktäriserar den. Beskrivningen av bebyggelsen tar upp allmänt förekommande drag.

- Grupp- och radhusbebyggelse har inom sig ofta en mycket enhetlig karaktär med en påtaglig horisontalitet.
- Byggnader ligger nära gatan.
- Garagen är sammanbyggda med bostadshusen.
- Inga eller låga socklar.
- Fasadpartier och gavelrösten i trä.
- Ofta endast kantsten runt förgårdsmarken.

Villa-, grupp- och radhusbebyggelse 1960-1970-tal

En stor andel av Lomma kommuns bebyggelse härstammar från tiden efter 1960. Av denna utgörs huvuddelen av låga enfamiljshus.

För att lösa den stora bostadsbristen som rådde i Sverige initierade regeringen 1965 det så kallade miljonprogrammet. Lomma kommun fick i samband med detta en omfattande bostadsbebyggelse i form av serieproducerad grupp- och radhusbebyggelse. Dessa områden präglas i likhet med höghusområdena i städerna av enhetlighet och upprepning. Ofta var dessa byggnader källarlösa. Grupphusen påminner ofta mycket i exteriören om 1950-talets grupphusbebyggelse. Skillnaden fanns främst i interiören, där den tekniska och sanitära standarden skilde sig påtagligt från årtiondet innan.

- Matargator med säckgator.
- Gång- och cykelbanor separerade från biltrafik.
- Långa öppna gröna stråk.
- Små tomter.
- Små förträdgårdar.
- Trädgårdarna ligger i huvudsak på byggnadernas baksidor.

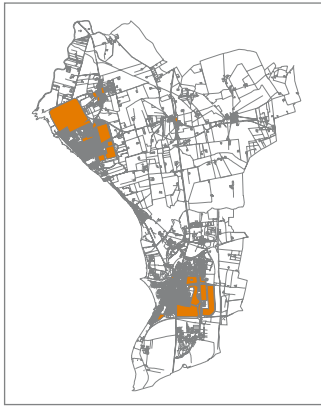
Gavelspetsen är ofta klädd med träpanel.
Enluftsfönster eller fönsterband.

Små förträdgårdar.

Dörrar med sidoljus.

Karta över Lomma kommun med 1960- och 70-talets småhusområden markerade.

Vintergröna växter.

Lästips på biblioteken i Lomma och Bjärred!

Edlund, Richard m fl 2004.
Kataloghuset : Det Egna Hemmet I Byggsats.

Under 1960-talet blev enplansvillan i tegel mycket vanlig. Förebilder hämtades i USA och Kanada. De styckebyggda villorna var som regel inte satta under så stor prispress. Ofta fick de därför källare. Villorna har generellt en saklig utformning utan högre arkitektonisk bearbetning. Villorna som ligger i de äldsta delarna av Bjärred är dock generellt sett mer arkitektoniskt genomarbetade än i resten av kommunen. Många villor i Bjärred har ett modernistiskt uttryck, inspirerade av samtida dansk arkitektur, med en stark rätvinklighet och påtaglig horisontalitet.

1968 ändrades reglerna för statliga bolån. Tidigare fick lägenhetsytan, inklusive inredningsbar vind, inte överstiga 125 kvadratmeter. Nu togs den övre ytgränsen bort. Under 1970-talet ökade därför storleken på småhusen betydligt. En annan påtaglig förändring i förhållande till 1960-talet var att småhusbebyggelsen fick större formrikedom samt fler typer av fasadmateriäl, som brunt och vitt tegel.

På 1970-talet blev det vanligt med 1½-planshus.

1½-planshusen har ibland upp-glasade gavlar.

Indragna balkonger blev populärt på 1970-talet.

Lomma kommuns kulturmiljöprogram består av tre delar. Den första delen är en historisk översikt. Den andra delen är ett åtgärdsprogram, i vilket värdefulla miljöer och objekt pekas ut och förslag ges på åtgärder för att bevara dem. Den tredje delen utgörs av informationsblad till fastighetsägare och enskilda husägare som planerar att förändra sina hus.

Informationsbladen har olika uppbyggnad och behöver kombineras för att fungera på bästa sätt. Ett blad behandlar allmänna råd och riktlinjer, fem blad beskriver de vanligaste bebyggelsekaraktärerna. Det är ett av dessa blad som du nu håller i handen. Det finns också sex blad som är mer problemorienterade och kommer med mer specifika råd och riktlinjer för den som vill förändra sitt hus.